

Dansk Skovforening
Amalievej 20
1875 Frederiksberg C

Ministeren
J.nr. NST-4102-00007

11 FEB. 2011

Kære Jan Søndergaard og Tanja Blindbæk Olsen.

Tak for jeres brev af 21. januar 2011.

Det er regeringens holdning, at naturindsatsen på private arealer så vidt muligt skal gennemføres ad frivillighedens vej via attraktive frivillige ordningen inden for de rammer, som bl.a. EU opstiller.

Jeg kan kun være enig med jer i, at det er vigtigt at arbejde for, at lodsejere trygt kan indgå aftaler om naturpleje med det offentlige.

Den nye bekendtgørelse om anmeldelsesordningens administration er udtryk for, at jeg er meget opmærksom på, at lodsejere trygt skal kunne indgå miljøaftaler med det offentlige og minimere evt. uønskede konsekvenser af ny lovgivning mv. Samtidig skal vi naturligvis leve op til vore EU-retlige forpligtelser.

I peger i jeres brev på nogle situationer, som I mener, er problematiske. Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til jeres eksempler.

Det er rigtigt, at lovændringer kan betyde, at lodsejeres retsstilling ændres. Det var f.eks. tilfældet i 2004, hvor anmeldelsesordningen blev en del af naturbeskyttelsesloven og skovloven. Anmeldelsesordningen blev indført som et nødvendigt led i implementeringen af habitatdirektivet.

FødevarerErhverv informerer modtagere om MVJ-tilsagn om disse regler. De MVJ-aftaler, som blev indgået i 2004, kort før reglerne trådte i kraft, er nu udløbet, og overgangsproblemet således ikke længere aktuelt. For god ordens skyld vil jeg gerne understrege, at et evt. forbud mod at genopdyrke et tidligere MVJ-areal giver ret til erstatning for dokumenteret økonomiske tab.

I 2009 blev naturbeskyttelsesloven ændret for at leve op til habitatdirektivets krav om beskyttelse af visse arter. I den forbindelse tog Folketinget stilling til den problematik, som Skovforeningen rejser. I lovbemærkningerne er der således gjort rede for, at forbuddet mod at ødelægge eller beskadige yngle- eller rasteområder kan få betydning også for områder, som i en periode har været udlagt til naturformål, og hvor der i aftaleperioden har udviklet sig yngle- eller rastelokaliteter for arter, som er omfattet af

beskyttelsen. Der er i lovbemærkningerne gjort rede for den fleksibilitet, som princippet om økologisk funktionalitet giver i forvaltningen. Det er på den baggrund samlet set Miljøministeriets vurdering, at reglerne kun vil berøre et begrænset antal aftalearealer, og der er samtidig lagt op til at få indarbejdet disse hensyn i 'Bekendtgørelsen om tilskud til pleje af græs og naturarealer'.

Som Skovforeningen ved, har Miljøministeriet som opfølgning på lovændringen iværksat en række informations- og rådgivningsinitiativer. Indsatsen har det dobbelte formål at informere om reglerne og samtidig vejlede om god praksis, således at skoven fortsat kan drives med integration af hensynet til de beskyttede arter. Desuden er der, udover den førnævnte tilskudsordning, udarbejdet en række tilskudsmuligheder til at forbedre levesteder for de beskyttede arter. Det drejer sig blandt andet om etablering af stendiger og vandhuller, tilskud til læplantning samt tilskud til særlig drift af skov.

Med hensyn til risikoen for at miste genopdykningsretten i forbindelse med en fredningssag, der ikke gennemføres, vil jeg godt pege på, at det fremgår af naturbeskyttelseslovens § 37, stk. 3, at forslag til fredningsbestemmelser, der indebærer indgreb i den aktuelle drift eller udnyttelse af en ejendom, først har virkning, når det er endeligt afgjort, at fredningen skal gennemføres, medmindre det fremgår af fredningsforslaget, at bestemmelserne skal have retsvirkning, medens fredningssagen verserer.

Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 4, at fredningsnævnet, mens fredningssagen verserer, kan træffe afgørelse om ophævelse af retsvirkninger af forslag til fredningsbestemmelser, når disse ikke anses for nødvendige for at opfylde formålet med fredningen.

Derudover er der mulighed for at søge dispensation fra en foreslået fredningsbestemmelse, når det ansøgte ikke vil stride mod fredningens formål.

Der vil således være fredningsnævnets konkrete vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der skulle være noget til hinder for at genoptage den tidligere drift af et tidligere MVJ-areal inden for den 1 års frist, som naturtypebekendtgørelsen fastsætter.

Samlet set er det derfor min opfattelse, at der er tale om et begrænset problem.

Med venlig hilsen

Karen Ellegaard

